

Nr druku **718-1**

Projekt Prezydenta Miasta

z dnia 07.01.2009

Wpłynęło do Biura Rady Miasta
w dniu

- 7 STY. 2009

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

**w sprawie nadania nazw ulicom położonym w granicach
administracyjnych miasta Lublin**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym
(Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) – Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje :

§ 1

1.Ulicy oznaczonej nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały,
nadaje się nazwę : **ul. Wacława Moritza.**

2.Ulicy oznaczonej nr 2 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały,
nadaje się nazwę : **ul. Stefana Banacha.**

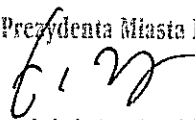
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym
Województwa Lubelskiego.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic

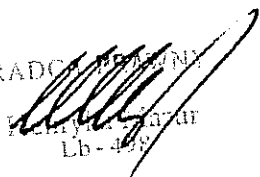
Przewodniczący
Rady Miasta

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak

RADCA PRZEMYŚLANY

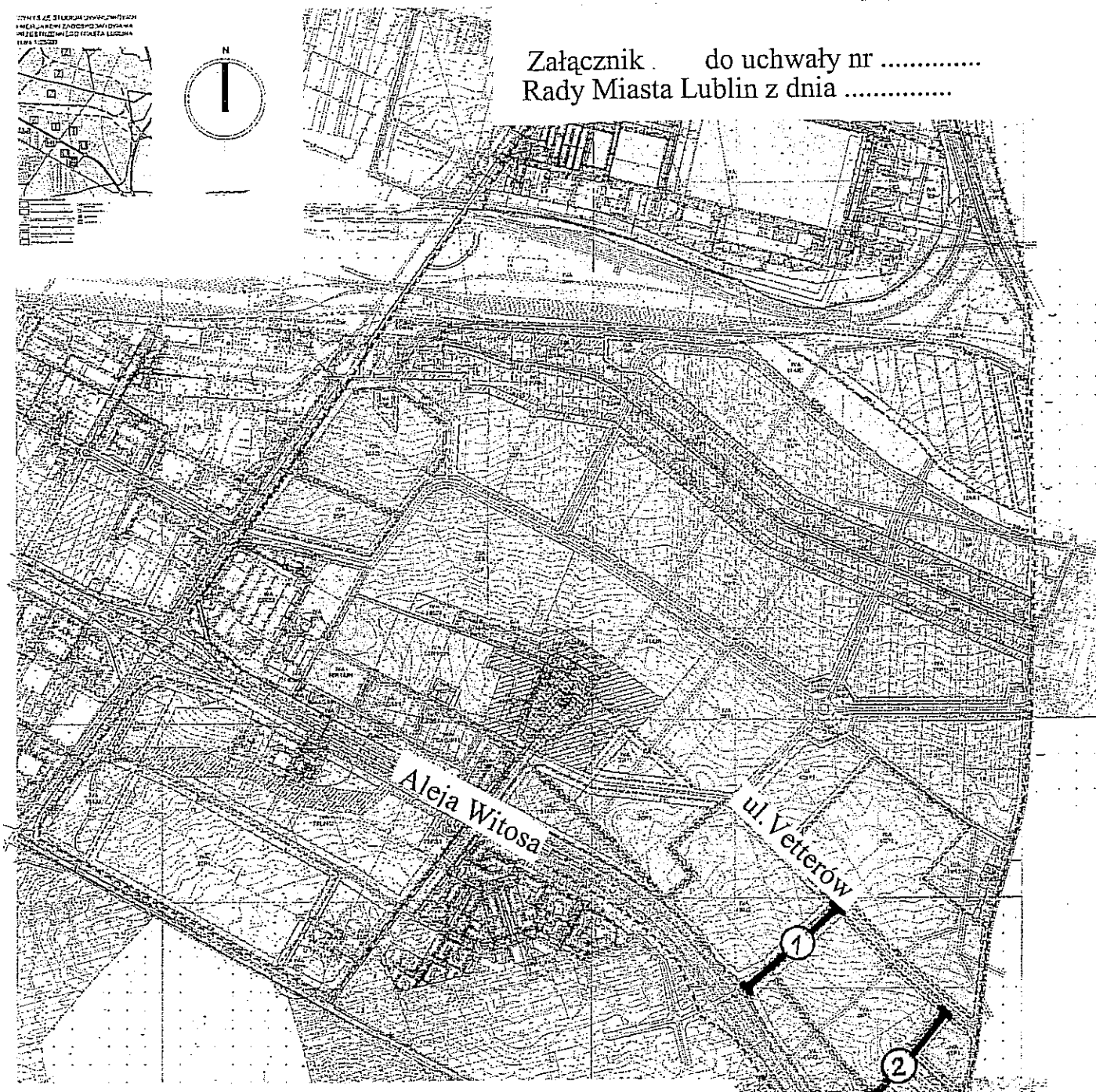

mgr inż. Marcin Szar

Lb - 408

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Lublin z dnia

Symbol	Opis	Symbol	Opis	Symbol	Opis
1	...	2	...	3	...
4	...	5	...	6	...
7	...	8	...	9	...
10	...	11	...	12	...
13	...	14	...	15	...
16	...	17	...	18	...
19	...	20	...	21	...
22	...	23	...	24	...
25	...	26	...	27	...
28	...	29	...	30	...
31	...	32	...	33	...
34	...	35	...	36	...
37	...	38	...	39	...
40	...	41	...	42	...
43	...	44	...	45	...
46	...	47	...	48	...
49	...	50	...	51	...
52	...	53	...	54	...
55	...	56	...	57	...
58	...	59	...	60	...
61	...	62	...	63	...
64	...	65	...	66	...
67	...	68	...	69	...
70	...	71	...	72	...
73	...	74	...	75	...
76	...	77	...	78	...
79	...	80	...	81	...
82	...	83	...	84	...
85	...	86	...	87	...
88	...	89	...	90	...
91	...	92	...	93	...
94	...	95	...	96	...
97	...	98	...	99	...
100	...	101	...	102	...

ZASTĘPCA DYREKTORA
J. Gajak
mgr inż. Joanna Gajak

Uzasadnienie

Moritz Waclaw Karol (1865-1947) - mechanik, przemysłowiec. Urodzony 20.IX.1865 r. w Lublinie. Ojciec Moritza, również mechanik, w latach 1864—1874 prowadził w Lublinie zakład maszyn i narzędzi rolniczych. Waclaw Moritz po rocznej nauce w rosyjskim gimnazjum w Lublinie przeniósł się do 6-klasowego gimnazjum w Szubinie w województwie poznańskim, następnie w Wyższej Szkole Technicznej w Mitwejdzie rozpoczął studia, których nie ukończył. Praktycznie zawodu uczył się w fabryce Henryka Cegielskiego w Poznaniu oraz w fabryce ojca.

W roku 1893 został współnikiem firmy „R. Moritz i W. Kreczmar w Lublinie”. Dwa lata później, po rozwiązaniu spółki, został jedynym właścicielem fabryki. Pod jego zarządem zakład został w roku 1895 rozbudowany i wyposażony w maszynę parową, a następnie w roku 1900 przeniesiony na przedmieście Lublina (Piaski) do nowo wybudowanego obiektu fabrycznego. Zakład produkował głównie siewczarnie, pługi, młockarnie, siekacze do ziemniaków i buraków, wialnie oraz odlewy żelazne dla potrzeb technicznych i budowlanych. Waclaw Moritz należał do Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, był również jednym z organizatorów Koła Lubelskiego Polskiej Macierzy Szkolnej i wchodził w skład jej zarządu. W okresie okupacji austro-węgierskiej pełnił obowiązki wiceprezydenta m. Lublina.

W latach 1914—1915 Moritz z powodu trudności spowodowanych działaniami wojennymi był zmuszony znacznie ograniczyć produkcję fabryki, a w latach 1916—1920 nawet unieruchomić zakład. W Polsce niepodległej wszedł do kartelu producentów maszyn rolniczych pod firmą „Zjednoczenie Polskich Fabryk Maszyn i Narzędzi Rolniczych S.A. w Warszawie”. W ramach Zjednoczenia zakład Moritza specjalizował się głównie w produkcji młocarni. Po ogłoszeniu w grudniu 1930 r. upadłości przez Zjednoczenie fabryka Moritza została zamknięta. Ponowne jej uruchomienie nastąpiło dopiero w roku 1937 pod nową firmą Lubelska Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolniczych „Plon”. Była to spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Dyrekcja spółki znajdowała się w Warszawie, w jej skład wchodził kapitaliści z Warszawy, w których rękach znalazł się prawie cały kapitał zakładowy.

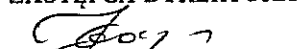
W okresie dwudziestolecia międzywojennego Moritz był członkiem SN oraz należał do Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych. W Polsce po 1945 roku, po przejściu fabryki pod nadzór państwowy, stał się jednym z jej pracowników. Z żoną Kamillą Jensz miał córkę Zofię i synów: Waclawa i Edwarda Stefana. Zmarł 27. V.1947r. Grób jego znajduje się na cmentarzu ewangelickim w Lublinie.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak

Uzasadnienie

Stefan Banach urodził się 30 marca 1892 r. w Krakowie, polski matematyk, jeden z czołowych przedstawicieli lwowskiej szkoły matematycznej.

Od dzieciństwa wykazywał nieprzeciętne zdolności matematyczne i lingwistyczne. Uczęszczał do IV Gimnazjum w Krakowie (1902-1910).

Matematykę studiował jako samouk. W latach 1911-1913 zaliczył egzaminem częściowym (tzw. półdyplom) dwa lata studiów na Wydziale Inżynierii Łądowej Politechniki Lwowskiej.

W 1916 r. dr Hugo Steinha zainteresował się przypadkowo spotkanym Banachem. Spotkanie zaowocowało wspólną publikacją i wieloletnią współpracą. W 1920 roku otrzymał asystenturę w Katedrze Matematyki na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej. W 1920 r. (nie mając dyplomu ukończenia studiów) doktoryzował się na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W 1922 r. habilitował się na Uniwersytecie Jana Kazimierza i 22 lipca tego roku otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego, a w 1927 r. na profesora zwyczajnego tego uniwersytetu. W latach 1922-1939 kierował II Katedrą Matematyki na Uniwersytecie Jana Kazimierza, rozwijając – obok dużej aktywności dydaktycznej – wielką działalność naukowo-badawczą. Stał się wkrótce największym autorytetem w analizie funkcjonalnej.

O zainteresowaniu świata matematycznego osobą Banacha świadczy między innymi fakt powierzenia mu jednego z odczytów plenarnych na Międzynarodowym Kongresie Matematycznym w Oslo w 1936 r. O uznaniu zasług Banacha w kraju świadczy też i to, że był kilkakrotnie laureatem nagród naukowych, a w 1939 r. zostaje wybrany na prezesa Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Po zajęciu Lwowa przez wojska sowieckie (22 września 1939 r.) był profesorem Uniwersytetu Lwowskiego, dziekanem Wydziału Matematyczno-Fizycznego, został też członkiem korespondentem Akademii Nauk Ukraińskiej SRR. Chociaż stronił od polityki, zgodził się zostać delegatem do Lwowskiej Rady Miejskiej.

W styczniu 1945 r. zachorował na raka płuc, zmarł 31 sierpnia 1945 r., został pochowany w grobowcu Riedłów na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie tuż obok grobu Marii Konopnickiej.

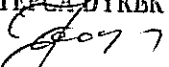
Polskie Towarzystwo Matematyczne ufundowało nagrodę naukową im. Banacha (1946), jego imieniem nazwano ulice w miastach uniwersyteckich, w 1972 r. utworzono Międzynarodowe Centrum Matematyczne im. S. Banacha przy Instytucie Matematycznym Polskiej Akademii Nauk, a w 1922- w stulecie urodzin Stefana Banacha – ustanowiono Medal im. Stefana Banacha za wybitne zasługi w dziedzinie nauk matematycznych. Jest uważany za geniusza matematycznego.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic

ZASTĘPCA DYREKTORA

mgr inż. Joanna Gajak